

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשה וידא השכ"א

חבר שלי לא יודע מאיפה נובעים מי מעיין. זה נובע מבורות...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

להאיר את הסביבה

כאשר ה' אמר לאברהם שהוא עומד להעניש את אנשי סדום ועמרה ולהפך את הערים, אברהם התחיל להתפלל לפני ה' שלא יעשה את התכנית. אברהם שואל: אולי ישנם כמה צדיקים בעיר שיצילו בזכותם את העיר? אך הקדוש ברוך הוא אומר לו שאין צדיקים כאלה בסדום ועמרה.

מדוע אברהם רצה להציל אותם, וכי הוא לא ידע שהם כל כך רשעים וחוטאים? הרי רשעוּתם הרבה היתה ידועה ומפרסמת!

אלא כנראה שאברהם אבינו חשב שאם ישנם כמה צדיקים בסדום, הם יוכלו להשפיע לטובה על אנשי העיר ולהחזיר אותם בתשובה ממעשיהם. אברהם אבינו בעצמו היה מקרב אנשים רחוקים לאמונה באלוהים וחז"ל מספרים שהוא למד את אורחיו לברך לקדוש ברוך הוא. לכן, אפילו אנשים רעים כאנשי סדום ועמרה - יכולים לחזור ולתקן את דרכם, אם הצדיקים יקרבו אותם ויראו להם את הדרך הנכונה.

אמנם בסדום לא היו מספיק צדיקים, אבל אנחנו יכולים ללמד מכך לעצמנו עד כמה גדולה ההשפעה שיש למעשים הטובים שלנו. שעל ידם נתן להאיר את הדרך לכל מי שסביבתו ולהטיב ולהחיות את העולם!

שאלות בפרשה

- מה עשתה שרה כששמעה שיוולד לה בן?
- על מה התווכחו לוט ואנשי סדום?
- לאיזו עיר נמלט לוט בהפיכת סדום ועמורה?
- באיזה גיל נימול יצחק?
- מה עשתה הגר כשנגמרו המים בחמת, ומה קרה בסוף?
- כמה כבשות נתן אברהם לאבימלך כשכרתו ברית?
- מי היתה ביתו של בתואל הארמי?

חידת חדגא: מאיזה ביטוי לומדים שאברהם אבינו היה עניו?

חידת פולקע: מהיכן לומדים שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה?

הכזורת - דמויות בפרשה

מצאו בתפזורת את התשובות להגדרות!

צ	ק	ב	ת	ו	א	ל	ע	א	ס	נ
מ	כ	ת	ה	נ	ע	ק	ל	ו	ח	ז
מ	ט	ש	י	מ	נ	ח	מ	ע	ח	ד
ר	ה	ב	ו	ת	ב	צ	ג	ה	ט	ה
ס	ג	מ	ו	ד	ס	י	ש	נ	א	א
ג	ג	כ	ל	ת	ח	ל	ל	כ	ס	מ
א	ד	ה	ב	א	ת	פ	ל	ו	ז	ה
ת	ט	פ	ש	ד	כ	מ	א	כ	ט	ר
ל	כ	פ	ח	ה	י	י	ט	צ	ע	ב
ח	ה	ד	פ	ב	ר	ו	מ	כ	ז	א
ט	ר	פ	א	ב	ג	ש	י	ע	י	ו

הגדרות:

אבי האומה
מלך גרר
אורחי אברהם
גר בסדום
רעים וחטאים (2 מילים)
אימנו
נימול לשמונה
אבי רבקה

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

- 'חלמתי בלילה שאני מיליונר, כמו חבר שלי'. - 'חבר שלך מיליונר?' - 'לא, גם הוא חלם כזה חלום...'
 - ההבדל בין אושר לעושר זה רק ה-ע של האנשים...
 - מתי יפסיקו להשתמש בעפרונות? בבוא העת...
 (מתוך פורום הבדיחות באתר)

חתולות מפתיעות סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

ליציאה. 'הפעם אקח עוד בקבוק קטן בשביל חתולה רעבה שאולי תבוא', החליט בחכמה. 'כך לא אצטרף לותר על המנה שלי, ואוכל להשאיר בכוחתי במהלך היום'. הוא ארז בקבוק נוסף עם חצי מכמות החלב שהכין לעצמו, ויצא בשמחה אל החרשה, כשהגיטרה על כתפו.

כשהגיע ליער והחל לנגן, המתין לשמע יללת חתולה, ואכן זו לא אחרה מלבוא. הוא הביט לאחוריו וגילה לתדהמתו שתי חתולות: אחת לבנה ואחת שחורה... הן יללו יחדיו והביטו לעברו בערגה. 'מסכנות...' לחש לעברו. 'אתם בודאי רעבות. בדיוק הבאתי עוד חצי מנת חלב. אתן לאחת מכן אותה, ולשניה אתן חצי מהחלב שלי'. ובאמרו זאת שלף את שני הבקבוקים ומזג חלב לשתי קעריות. החתולות שתו את החלב בשקיקה, ויללו לעבר אדוארד בהפרת תודה.

גם באותו היום הסתפק אדוארד בחצי מנת חלב לצד גרגירי החטה התפוחים - הארוחה הקבועה שלו. הוא שוב הרגיש בחלשה קלה במהלך יום העבודה המפרך באדמה, אבל עודד את עצמו באמירות על אודות המעשה הטוב שעשה, שיתכן שהציל את החתולות המרעבות. 'מחר אתארגן כמו שצריך', החליט בסוף היום. 'אביא בקבוק חלב שלם בעבורי ובקבוק גדול נוסף בעבור שתי החתולות, הלבנה והשחורה'.

ואכן, ביום המחרת נכנס אדוארד אל החרשה כשתיק כבד מעט מן הרגיל על כתפו, ובתוכו שני בקבוקי חלב. הוא התישב במקומו הקבוע והחל לנגן בגיטרה. החתולות - לא אכזבו ובאו בתוך דקות ספורות. אלא שכאן צפתה לאדוארד הפתעה: החתולה השחורה והחתולה הלבנה לא באו לבד; אתן הופיעו ארבעה גורים קטנטנים וחמודים להפליא, מנמרים בשחר ובלבן...

בשלב זה לא נותר לאדוארד אלא לצחק מלא פיו: 'כמה חלב שאני מביא - אף פעם הוא לא מספיק... כל פעם אתן מפתיעות אותי בצורה אחרת! שתהיו לי בריאות! בואו, אתן לכן גם היום חצי מכמות החלב שלי, גם בשביל הגורים המתוקים שלכן'.

בחיים לא תמיד אפשר להתארגן לכל מצב בשלמות. תמיד יכולות לצוץ הפתעות נעימות פחות או יותר. עלינו לדעת זאת ולא להתאכזב או להצטער יותר מדי. ומסר יהודי נוסף יש בספור: מה שנקבע לאדם משמים - זה בדיוק מה שהוא יקבל, אם זה בפרנסה, אם זה בכל תחום אחר.

היה זה יום נאה במיוחד, ואדוארד יצא עם הגיטרה שלו אל החרשה הסמוכה כמו בכל בקר. הוא אהב לשבת בצל העצים, לאחז את הגיטרה בידיו, ולפרט עליה נעימות ידועות וגם לחנים סתמיים שהמציא באותו הרגע. היה זה בעבורו רגע של שקט ומרגוע בטרם יתחיל בעמל יומו. לפרנסתו עבד אדוארד כחקלאי באדמות אחרים, ובערב היה שב מתש ויגע, וכמעט שלא היה לו זמן לעצמו. לכן היה נוהג לפתח את היום בפריטה על הגיטרה האהובה שלו בשקט שפיו עצי היער.

והנה, בעודו יושב ומנגן, שמע יללה מאחוריו. הוא הסתובב וראה חתולה לבנה עומדת שם ומבט כמה בעיניה. 'את רעבה?' הוא שאל אותה, בטוח שהיא מבינה את דבריו. החתולה יללה כתגובה, ואדוארד קבל זאת כתשובה חיובית. 'בואי, אדוארד יביא לך חלב'. הוא הוציא מאמתחתו קנקן חלב, שאותו היה נוהג לשתות עם גרגירי חטה תפוחים שהכינה אשתו. הוא חמל על החתולה וחלק עמה את מנתו היומית. 'לא נורא', חשב לעצמו. 'אני אצליח לשרד את היום עם חצי מכמות החלב הרגילה. החתולה המסכנה הזאת, לעמת זאת, נראית כחוששה כאלו לא אכלה שבוע. החלב הזה בודאי יציל אותה'. ובתחושה הזאת הוא לטף את ראשה של החתולה הלבנה, קם ממקומו, התנער ולקח את הגיטרה. 'להתראות!' קרא לעבר החתולה, שיללה לעברו, והפעם היה נדמה לאדוארד שמבט של תודה שוכן בעיניה.

בבקר המחרת שוב נכנס אדוארד אל החרשה והתישב במקומו הקבוע. הוא פצח בנגינתו הקבועה, והצלילים הנעימים התפזרו ברחבי היער השקט... עד שיללה בכניית הפרה את השלווה. אדוארד הביט לאחור, כשהוא משער שהחתולה הלבנה עומדת שם. אך לא. הוא הפתע לגלות שם חתולה שחורה למדי שנועצת בו עינים נוצצות. 'גם את רוצה חלב?' שאל אותה בנעימות. ובלי להמתין לתשובה שלף את קנקן החלב שלו ומזג לחתולה השחורה חצי מכמות החלב שלו.

'אמנם זו ארוחת הבקר שלי', הרבה. 'אבל אצליח להתמודד גם עם חצי ממנת החלב היומית'. רחמיו על החתולה השחורה גאו, והותור על חצי מכמות החלב שלו לא היה בעבורו קשה כל כך. כשסיים נפנה אדוארד והמשיך אל מקום האדמות ששם עבד. היה זה יום חמים, והשמש יבשה את הנוזלים שבגופו. אדוארד הרגיש בחסרונו של החלב, אבל חזק את רוחו, שהחיה חתולה אמללה ורעבה.

היום הזה הסתיים, כמו כל הימים שמסתמים לבסוף, ושמש המחרת הפציעה גם היא. אדוארד התעורר משנתו והתארגן